

Uw favoriete speelgoed zegt wie u bent en wat u goed kunt

‘Veel politici speelden als kind graag toneeltje, en dat komt van pas: vandaag lachen ze naar je omdat ze je nodig hebben, morgen steken ze een mes in je rug’

‘**A**ls kind hield ik niet van poppen,’ bekent Danielle Krekels, die als consulente mensen aan de hand van hun kinderspeelgoed naar hun ideale job of studiekeuze gidst.

DANIELLE KREKELS «Als ik er één kreeg, deed ik een wedstrijd met mijn broertje: om het verst in de tuin gooien. Ik kreeg dan wel een standje, maar je doet als kind toch wat er al in je zit van bij je geboorte. Ik was niet in de wieg gelegd om te zorgen en te bemoeieren, maar ik vond het wel spannend om dingen te doen die risico’s inhielden. Ik klom in bomen en bouwde boomhutten, kroop op het dak, ik ging fruit pikken bij een boer in de buurt en schoot met een luchtkarabijn twijgjes naar voorbijrijdende fietsers. Pas veel later heb ik zelf de link gelegd met wat ik als volwassene ging doen: ik trek aan de kar en verleg grenzen, en ben dus een geboren ondernemer.»

Met haar bedrijf Core-Talents ontwikkelde Krekels de kerntalentedmethode, iets wat nog nergens anders be-

staat. Ze legt het verband tussen de spelletjes en de activiteiten die je als kind het liefst deed in je vrije tijd en wat dat vertelt over je persoonlijkheid, je talenten en je motivatie. **KREKELS** «Ik ontdekte dat verband toevallig. Eind jaren 80 runde ik een selectiebureau voor ingenieurs en had ik altijd lange gesprekken met de kandidaten. We zochten de meest geschikte ingenieurs voor uiteenlopende projecten. Ik liet die mannen urenlang praten, en het viel me op hoe industrieel ingenieurs altijd spontaan vertelden dat ze

Was je als kind een bomenklimmer of ging je fruit stelen voor de kick? Dan ben je geknipt voor een job waarin je vrij je gang kunt gaan en risico’s kunt nemen. Speelde je liever met de poppenkast of met Monopoly, dan schuilt er in jou een politicus. Wie uren zoet was met treintjes en autootjes, heeft alles in huis om manager te worden. ‘De spelletjes die je als kind graag speelde, vertellen veel over je toekomst,’ zegt talentenanaliste Danielle Krekels. **ANNEMIE BULTÉ**

als kind zo graag met Lego en meccano speelden. Zo begon ik links te leggen. Burgerlijk ingenieurs speelden minder met Lego maar waren vaak verwoede schakers of strategospelers, en ze lazen graag. Alle ingenieurs speelden graag met autootjes en treintjes, maar handelsingenieurs waren ook dol op Monopoly. »Eigenlijk is het heel logisch: van je vierde tot je twaalfde levensjaar ben je simpelweg het meest jezelf. In die onbezorgde leeftijdsfase ben je nog tamelijk onbevangen. Als je mag kiezen wat je doet in je

vrije tijd, kies je voor dingen die je écht graag doet en die aansluiten bij je persoonlijkheid. Zo viel mijn frank: een kind wordt niet creatief door met Lego te spelen, het speelt graag met Lego omdat het creatief is. En als je creatief bent, is het leuk om later ingenieur te worden.

»Toen ik dat doorhad, ben ik ook naar andere beroepen en ander kinderspeelgoed gaan kijken. Zo begon het monnikenwerk om uit te vissen wat het betekent als een kind graag kampen bouwt, ganzenbord speelt of voetbalt. Wat zegt dat over zijn persoonlijkheid en zijn potentieel in het latere leven? Vijftien jaar lang sprak ik met duizenden mensen over hun favoriete kinderbezigheden en waar ze daarmee waren terechtgekomen als volwassene.»

Dertig jaar later heeft Danielle Krekels een systeem ontwikkeld dat mensen begeleidt in de keuze voor de meest geschikte studierichting, de juiste job, sector of werkgever. Haar bedrijf met 240 analisten werkt onder meer voor de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsoplei-

ding (VDAB), en een heleboel Belgische bedrijven doen een beroep op haar methode om mensen aan te werven of om de juiste man of vrouw op de juiste plaats te zetten. Onlangs opende ze ook een Nederlands kantoor in Amsterdam.

Met een uitgebreide vragenlijst met 150 voorbeelden en een diepte-interview peilt ze naar wat je interesses als kind waren: wat deed je dolgraag en waar had je een hekel aan? **KREKELS** «Daaruit kun je afleiden waar iemands sterke en zwakkere punten liggen. De één is goed in organisatie, strategie of creativiteit, een ander heeft veel energie, empathie of flexibiliteit. Ik noem het kerntalenten, er zijn er 23 in totaal.

»Sommige van die kerntalenten zijn erg prominent. Dat zijn de talenten waar je ogen van gaan blinken, die je energie geven en natuurlijk aanvoelen. Andere kwaliteiten heb je veel minder of helemaal niet. Taken waarbij je die zwakkere kerntalenten nodig hebt, gaan je veel minder goed af: ze vreten je energie en kunnen tot een burn-out leiden. Het is de combinatie van al je grote en kleine kerntalenten die je profiel vormt.

»Hield je er vroeger van om poppenhuisjes, garages of stadjes in te richten en te bevolken met figuurtjes, of circuits aan te leggen voor auto's en treintjes, dan heb je zin voor structuur en tactiek. Als je die gave kunt gebruiken in je job – als manager, bijvoorbeeld – geeft dat je vleugels.

»Haalde je als kind wekkers en radio's uit elkaar, of bouwde je dingen met Lego, dan ben je technisch erg creatief aangelegd. Een handige harry, zo iemand die spontaan alles in je huis begint te repareren wat defect is. Veel industrieel ingenieurs, loodgieters en orthopedisch chirurgen hebben zo als kind uren geknutseld.

Uw favoriete speelgoed zegt u wie u bent en wat u goed kunt

► »Verzon je graag verhalen of lag je vaak te dromen in het gras, dan ben je van nature erg creatief op mentaal vlak. Je hebt een grenzeloze verbeelding, je legt graag verbanden en je voelt haarfijn spanningen en emoties bij andere mensen aan. **Herman Brusselmans** is er een goed voorbeeld van. Ik mocht hem gebruiken als proefkonijn, hoewel hij eerst heel sceptisch was. Hij vertelde me dat er in zijn ouderlijk huis geen boek te bespeuren was. Dat het dus een ongelooflijk toeval was dat hij schrij-

want zodra je in je puberteit komt, sturen hormonen alles in de war.»

HUMO Hangt het ook niet af van het speelgoed dat je ouders je geven? Je kunt niet met Lego spelen als die er niet is.

KREKELS «Dat maakt niet uit. Een kind dat geen Lego heeft, zal misschien iets in elkaar knutselen met de takjes van een boom. Het gaat erom dat je zin hebt om iets nuttigs te maken, en daarom past dat spelletje zo goed bij jou.

»Veel meisjes spelen met

je graag informatie met anderen deelt, en een vrouwelijke ingenieur vertelde me dat ze haar pop uit elkaar haalde om te kijken hoe het kwam dat ze kon plassen.»

HUMO Wat vindt u van de discussie over typisch meisjes- en jongensspeelgoed, en dat we onze kinderen daarmee de stereotypes rond mannen en vrouwen met de paplepel ingeven?

KREKELS «Ik vind het onzin. Ik kreeg ook poppen, maar ik vond ze saai speelgoed: die dingen reageerden niet eens. Een kind in een bepaalde richting duwen is verloren moeite: 80 procent van je talenten ligt al vast van bij je geboorte. Je kunt een kind niet dwingen om iets leuk te vinden. Je kunt het dwingen om piano te leren spelen, en misschien wordt het ook een goede pianist, maar je kunt het niet dwingen om piano ook léú te vinden.

»Net zoals je een kind dat niet sociaal is, niet kunt verplichten om het plezierig te vinden met andere kinderen samen te spelen. **Jean-Luc Dehaene** vertelde vaak dat hij leerde samenwerken in de jeugdbeweging, maar dat klopt volgens mij niet. Ik ben er zeker van dat hij het al in zich had en dat het er bij de jeugdbeweging uit kwam. Daarom vond hij het er ook fijn. Zoiets zit in je of niet.»

HUMO Je omgeving en je opvoeding hebben toch een invloed op wie je wordt?

KREKELS «Natuurlijk. Het is nogal evident dat, als **Sabine Appelmans** op een vuilnisbelt in Calcutta geboren was, ze nooit zo'n goede tennisster zou worden zijn. Ze zou niet eens een tennisracket hebben gehad. Maar ze zou in die omgeving waarschijnlijk wel één van de besten zijn geweest op het vlak van competitie, actie, energie en doorzettingsvermogen. Dat zijn de eigenschappen die haar zo ver gebracht hebben.

»Je hebt bepaalde gaven, maar ze moeten ook de kans krijgen om zichtbaar te worden en zich te ontplooiën. Daarin speelt je omgeving een gigantische rol, net als ingrijpende levensgebeurtenissen of traumatische ervaringen.

»Je kunt geboren worden met een flinke dosis empathie, het talent om je in iemand anders te verplaatsen. Maar als het nooit wordt aangemoedigd, blijft het in de bolster zitten. Iemand die van nature perfectionistisch is aangelegd, kan die eigenschap door zijn of haar opvoeding negatief gaan ontwikkelen tot faalangst.

»Wat je met je kwaliteiten doet, hangt heel nauw samen met je normen en waarden, en die haal je uit je omgeving. Een maffiabaas en een CEO van een bedrijf kunnen exact dezelfde kerntalenten hebben. Maar door hun opvoeding en hun verschil in normen en waarden verzeilt de ene in de criminaliteit en de andere niet.»

KAMELEONS EN KIKKERS
HUMO Wat hebben de maffiabaas en de CEO gemeen?

KREKELS «Strategisch inzicht, bijvoorbeeld. Mensen die maximaal scoren op strategie zijn ambitieus, berekenend, bezig met geld, macht, impact en controle. Ze willen altijd verschillende stappen vooruitdenken en de gevolgen van hun beslissingen inschatten. Alle groten der aarde hebben die eigenschap: **Churchill, Gandhi, Moeder Teresa, Nelson Mandela, Martin Luther King...** Je vindt het terug bij mensen die als kind graag met soldaatjes speelden en hele veldslagen met hun legers uitvochten, of die gek waren op schaken, stratego, Monopoly... Strategische spelletjes waarbij je moet veroveren en alleen wint als de andere kapot is gemaakt, failliet is of iets kwijt is geraakt. Dat is helemaal anders dan ganzenbordspelers: die spelen voor

« Een kind wordt niet creatief door met Lego te spelen, het speelt graag met Lego omdat het creatief is »

ver is geworden. Maar het gaat erom hoe gráág je iets doet. Als Herman ergens buitenshuis een boek te pakken kreeg, verslond hij het. Het kerntalent dat daaraan verbonden is, brede kennisverwerving, is één van zijn allersterkste punten. Herman is in alles geïnteresseerd en wil overal wel wat van weten. Hij bekende me dat zijn grootste vrees is dat hij ooit zonder inspiratie zou vallen. Ik zei hem dat daar geen risico voor bestond, want hij scoort maximaal op mentale creativiteit én heeft die heel brede interesse. Alles wat hij tegenkomt, inspireert hem.

»Je moet wel kijken naar de dingen die je gráág deed, niet naar wat je vaak deed. Mijn twee zoons voetbalden bijvoorbeeld heel vaak samen, maar slechts één van hen hield daarvan. De andere deed mee omdat hij wist dat ze daarna zouden schaken. Het is ook belangrijk om naar de dingen te kijken die je vóór je 12de deed,

poppen, maar het gaat erom hoe ze ermee spelen. Je kunt moedertje en vadtje spelen, wat wijst op een zorgende, hulpvaardige persoonlijkheid. Andere kinderen vinden het leuk om de poppen mooi aan te kleden en de haartjes te kammen, wat dan weer te maken heeft met hun gevoel voor schoonheid en artistieke creativiteit. Je kunt ook schooltje spelen, wat erop wijst dat

‘Haar energie en doorzettingsvermogen hebben Sabine Appelmans ver gebracht.’

'Brede kennisverwerving is één van de allersterkste punten van Herman Brusselmans. Hij zal nóóit zonder inspiratie vallen.'

het gezellige samenzijn en zijn juist heel sociaal.

»Strategen durven zich almachtig voelen. Ze wagen graag een gok en denken dat ze het casino kunnen verslaan. Eén van mijn zoons heeft dat ook. Hij is ooit weken bezig geweest met het kraken van het systeem van blackjack, en dacht dat het hem zou lukken ook. Ze manipuleren mensen om hun doel te bereiken en kunnen heel rancuneus zijn als je ze een loer draait. En ze geven niet graag macht of kennis uit handen, daarvoor zitten ze zelf te graag aan het roer.

»Je vindt het kerntalent strategie massaal terug bij politici. Voor mijn boek 'Beken(d) talent' heb ik een analyse gedaan van verschillende bekende Vlamingen. Ik schreef ook alle toppolitici aan om te vragen of ik hen mocht doorlichten. Geen enkele wilde. Ze vonden het strategisch niet slim om zich bloot te geven.»

HUMO Je kunt maar beter oppassen voor mensen met dat soort talent, lijkt me.

KREKELS «Op zich is er niks mis mee, integendeel. Je hebt zulke mensen nodig in een bedrijf, omdat ze op lange termijn kunnen bepalen wat het einddoel is. Maar het kan wel verkeerd lopen als iemand met een maximaal strategisch inzicht heel laag scoort op empathie, een kerntalent dat ervoor zorgt dat je dingen wilt doen die anderen ten goede komen.

Mensen zonder empathie zullen hun strategieën alleen voor zichzelf inzetten.

»Ik kreeg ooit zo'n man van 45 voor me: intelligent, commercieel, communicatief, en met een maximale score op strategie. Alles om een goede leider te worden, denk je dan. Maar de man had werkelijk geen spat empathie. Dat betekent dat hij altijd voorrang zal geven aan zijn eigen territoriumdrift, macht en geld. Toen ik dat merkte, probeerde ik wanhopig om het hem op een vriendelijke manier te vertellen. Maar ik vond niks om de pil te verzachten en na veel bochten zei ik: 'U gaat over lijken.' Die man knipperde niet eens met zijn ogen en vroeg: 'Ja, en? Wat is het probleem?' – 'Dát is het net,' antwoordde ik. 'Het feit dat u daar geen probleem in ziet.' Daarmee zeg ik helemaal niet dat hij een slecht mens is, het laat hem alleen koud wat een ander voelt.

»Je moet wel uitkijken voor al te simpele conclusies: niet iedereen die graag schaakt of damt, wordt later een koude kikker. Je moet kijken naar het samenspel van ál je kerntalenten, de grote en de kleine. Mensen zijn een mengeling van eigenschappen, en de ene kwaliteit brengt de andere in evenwicht. Ik heb altijd vermeden om mensen in hokjes te stoppen. Met onze kerntalentenmethode zijn er in totaal 94 miljard verschillende mogelijke combinaties. Iedereen heeft een eigen, uniek profiel.»

HUMO In uw boek las ik dat kinderen die graag met de poppenkast spelen, talent hebben om in de politiek te gaan. Dat moet u toch eens uitleggen.

KREKELS «Dat heeft te maken met het *kameleonschap*. Kinderen die toneeltjes spelen, zich verkleden, in de rol van verschillende personages kruipen en poppenkast spelen met aangepaste stemmetjes, passen zich heel snel aan. Acteurs

scoren hier hoog op. Ze houden ervan om een rol te spelen waarbij ze hun eigen persoonlijkheid tijdelijk opzijzetten, en zijn dus heel flexibel. In de politiek heb je dat ook nodig, anders overleef je er niet. Je moet bochten kunnen maken. Het klinkt cynisch, maar politici lachen de ene dag naar jou omdat ze je nodig hebben, en steken morgen een mes in je rug omdat je in de weg loopt. Echte kameleons (*lacht*).

»Mensen die die eigenschap heel uitgesproken hebben, zijn dikwijls erg beïnvloedbaar en neigen er soms naar hun eigen kleur op te offeren om toch maar in hun omgeving op te gaan. Combineer je dat met een hoge score op empathie en een lage score op structuur en strategie, dan zijn het geboren slachtoffers om zich door hun omgeving te laten misbruiken: ze kunnen moeilijk nee zeggen en passen zich meer aan dan goed voor hen is om een ander een plezier te doen.

»Hoe minder *kameleonschap* iemand bezit, hoe standvastiger hij is en hoe meer hij staat voor wie hij is – de keerzijde is dan weer dat iemand met een nulscore geen greintje aanpassingsvermogen heeft.

»Ik had het genoeg om een analyse te maken van Inge Vervotte, toen ze al uit de politiek gestapt was en vóór ze directeur werd van een zorginstelling. Ik was heel

'Inge Vervotte was te weinig kameleon en te veel dossiervretter om in de politiek te gedijen.'

nieuwsgierig om haar te ontmoeten. Want als je op je 23ste al dé vakbondsverantwoordelijke bent bij de afwikkeling van het Sabena-faillissement, wat voor iemand ben je dan? En waarom stapte ze uit de politiek?

»Inge bleek heel sterk te scoren op strategie, maar ook op empathie. Ze wil impact en macht om die positief te gebruiken voor haar medemens. Ze bleek ook een echte dossiervretter: als kind was ze al gebeten om bepaalde onderwerpen helemaal uit te vlooiën, terwijl andere zaken haar helemaal niet konden boeien. Haar interesse gaat niet in de breedte, maar in de diepte, terwijl je in de politiek maar beter van alle markten thuis bent.

»Ze scoorde ook erg laag op flexibiliteit. Daarom verraste het me niet dat ze de politiek verliet, waar je de ene dag vrienden bent, en de volgende dag vijanden. Dat is haar stijl niet. Ze was té weinig kameleon en té veel dossiervretter om echt in de politiek te kunnen gedijen.»

HUMO U deed ook een analyse van Paul de Leeuw, showbeest en kameleon par excellence.

KREKELS «Pauls kameleonschap is legendarisch. Drop hem in om het even welke vreemde situatie en hij komt altijd meteen op zijn pootjes terecht. Hij is ook een geboren entertainer en zal geen podium voorbijlopen zonder erop te springen. Dat was als kind al zo. Wat ik opmerkelijk vond bij Paul, was zijn empathie. Daar heb je twee soorten in: je hebt de zorgende, dienstvaardige empathie, die mensen hebben die graag voor anderen zorgen. Ze leven mee met zwakkeren en zijn sociaal voelend, en doen anderen graag een plezier, maar vanuit hun eigen referentiekader. Paul scoorde maximaal op die zorgende empathie, maar minimaal op de pure empathie, ▶

▶ waarbij je je wél verplaatst in het gezichtspunt van de ander. Hij neemt zichzelf als maatstaf en denkt: als ik dit leuk vind, vinden anderen dit ook leuk. Ik ben twee keer in zijn show te gast geweest en daar word je echt als een koning ontvangen. Overal stonden mannen vol snoep: bergen Mars, Snickers, chocola... maar geen appel of mandarijn te bekennen. Dat komt omdat Paul zelf dol is op snoep en denkt dat iedereen dat even lekker vindt. Het komt niet in zijn hoofd op

het geven van show, maar wel in het brengen van informatie die mensen kan helpen zich beter te voelen. Dat komt omdat zij, in tegenstelling tot Paul, wél die gave van de pure empathie heeft, en mensen graag een plezier doet met een luisterend oor en als vraagbaak voor anderen problemen.»

PERFECTE POETSVROUW
HUMO Ik heb de vragenlijst over het kinderspeelgoed ook ingevuld en u hebt nu een idee van hoe ik in elkaar

maar met onze methode kunnen we je die kennis al op je 14de geven. Handig als je moet kiezen wat je wilt gaan studeren, want zo kun je keuzes vermijden die geënt zijn op je kleine kerntalenten, die veel meer energie vreten.

»Het is trouwens niet omdat je iets goed kunt, dat je het ook graag doet. Sommige mensen kunnen veel dingen heel goed, maar ze voelen zich niet overal even gelukkig bij. Ik kan bijvoorbeeld goed poetsen, maar ik doe het helemaal niet graag. Als ik poets zal alles blinken, zelfs de onderkant van de tafel, want ik ben een perfectioniste. Maar laat me werken als poetsvrouw en ik ben binnen de week ziek, omdat het me geen enkele vreugde brengt.

»Dat zelfinzicht kan je ook helpen bij de keuze van een job. Welke taken passen echt goed bij je en welke niet? Is het verstandig om die bepaalde promotie aan te nemen? Hoe meer taken je moet doen die je niet echt op het lijf geschreven zijn, hoe meer energie ze je kosten. En hoe minder je die dingen mag doen die je een voldaan en blij gevoel geven, hoe minder je je batterijen kunt opladen. Zo raak je uit balans en wordt het risico op een burn-out groter. Daarom vind ik het onbegrijpelijk dat nog zoveel bedrijven zich alleen baseren op de competenties van een werknemer, en niet op zijn kerntalenten. Want dat is de handleiding: die doen je maximaal renderen en groeien in je job. Als ik bijvoorbeeld jÓúw baas was, dan gaf ik je veel vrijheid, omdat je zo het best rendeert. Je bent autoonoom en wilt niet dat andere mensen je komen vertellen hoe je je werk moet doen.»

HUMO Hoe weet u zoiets?
KREKELS «Omdat je bijvoorbeeld aangaf dat je als kind held van kampen bouwen. Je maakt je eigen territorium, een plek voor jezelf waar jij bepaalt wat er gebeurt.

»In ons bedrijf kent iedereen

REPORTERS

‘Zijn gebrek aan pure empathie verklaart waarom Paul de Leeuw zijn gasten soms zo grof aanpakt. Hij doet alles voor de show.’

« Wat hebben industrieel ingenieurs, loodgieters en orthopedisch chirurgen gemeen? Ze hebben als kind urenlang geknutseld »

dat andere mensen misschien liever een stuk fruit lusten. Het gebrek aan die pure empathie verklaart ook waarom hij zijn gasten of mensen in het publiek soms ongelooflijk grof aanpakt. Hij doet alles voor de show, maar gaat voorbij aan wat de persoon in kwestie voelt. Niet uit kwaadaardigheid of zo, maar omdat hij de mensen wil entertainen.

»Iemand die als kind niet zo dol was op het geven van showtjes en die níét graag voor de spiegel stond te dansen en te zingen, is Goedele Liekens. Dat verraste me wel, omdat ze met haar programma's en boeken toch vaak in de schijnwerpers staat. Maar eigenlijk doet ze het in haar broek als ze voor een volle zaal moet spreken, vertelde ze me. Dat ze toch programma's met publiek maakt, doet ze vooral omdat het van haar verwacht wordt. Helemaal anders dan bij Paul de Leeuw zit haar plezier niet in

zit. **Wat kun je doen met die kennis?**

KREKELS «Het is erg verhelderend voor jezelf om te weten wat je sterke en je zwakke punten zijn, in welke omgeving je het best gedijt, waar je goed in bent en wat je energie geeft. Dat zelfinzicht bereik je meestal maar rond je 45ste,

‘Goedele Liekens maakt programma's met publiek. Maar eigenlijk doet ze het in haar broek als ze voor een volle zaal moet spreken.’

elkaars kerntalenten, en dat is bijzonder verfrissend. Je vermijdt er veel ergernissen door, omdat de ene snapt waarom iets belangrijk is voor de andere. Niet dat er geen onenigheden meer zijn, maar je gaat elkaar minder snel veroordelen en het probleem vlugger inhoudelijk aanpakken.»

HUMO Bestaat er zoiets als een geboren leider?

KREKELS «Zeker, maar er is niet één enkelvoudige eigenschap waardoor we duidelijk kunnen uitmaken of je een leider bent of niet. Dat lukt wel als we verschillende kerntalenten gaan combineren. Voor leiderschap heb je drie aspecten nodig: trek- of duwkracht, structuur en organisatie, en mensen die je volgen. Die drie zitten verspreid over twaalf verschillende kerntalenten. Afhankelijk van het soort leider dat je wilt – een strateeg, iemand met visionaire ideeën, een peoplemanager – heb je iets meer van het ene of van het andere ingrediënt nodig.

»Ik ben ook een soort leider, want ik heb verschillende bedrijven opgericht, maar eigenlijk ben ik niet zo'n goeie, omdat ik te weinig structuur heb. Treintjes en autootjes konden me als kind niet boeien, strategie en schaken ook al niet. Ik ben een slechte manager, ik kan geen prioriteiten stellen en heb een compleet

gebrek aan tactisch denken en helikoptervisie. Het goede is dat ik dat zelf goed beseft, en daarom heb ik andere mensen in het bedrijf die dat soort dingen op zich nemen. Gelukkig was ik als kind wél een verwoede puzzelaar, dus zodra de prioriteiten voor mij bepaald worden, kan ik alles perfect en methodisch georganiseerd krijgen.»

HUMO Hoe waterdicht en betrouwbaar is uw methode? Hebt u nooit iemand op het verkeerde been gezet?

KREKELS «Mijn methode is empirisch gegroeid, op basis van twaalfduizend analyses en diepte-interviews. Dat is een serieuze basis. Ik ben altijd voorzichtig, maar ik heb nooit de reactie gekregen dat ik dingen vertelde die niet klopten. Twee jaar geleden heb ik de Mensa-prijs gekregen omdat ik vaak met hoogbegaafden werk. We zijn het systeem trouwens nog altijd aan het verfijnen. Mijn droom is om onderzoek te doen op ééneïge tweelingen naar de invloed van de omgeving op de ontwikkeling van hun kerntalenten.

»Binnenkort komt mijn derde boek uit, met een voorwoord van de gerenommeerde Nederlandse hersenonderzoeker **Dick Swaab**. Toen ik contact met hem opnam, heb ik de analyse ook bij hem gedaan. Ik was doodnervus, want stel dat ik net bij een hersenonderzoeker door de mand zou vallen... Omdat hij in China werkt, moest ik hem mijn conclusies telefonisch vertellen. Vervelend, want zo zie je geen enkele reactie op iemands gezicht. Ik begon dus aan mijn uitleg, Dick zweeg en bleef maar zwijgen. Mijn hart bonkte in mijn keel, maar ik bleef doorpraten. Aan het einde van mijn zenuwslappende monoloog bleef het een moment stil en riep hij plots: 'Maar hoe wéét u dat toch allemaal? U kent me niet eens!' (*lacht*) Toen wist ik dat ik juist zat.»

Nieuwe ontwikkelingen in de hersenchirurgie: Dr. De Zeulder weet raad

‘Het probleem is dat konijnen niet kunnen rekenen’

Er is tegenwoordig zo veel nieuws dat inslaat als een bom dat je niet meer opkijkt van wat gedonder in de verte. Maar toen Pfizer, die brave farmaceutische reus, aankondigde dat hij stopte met zoeken naar een middel tegen Alzheimer, was dat vergelijkbaar met het bombardement op Dresden indertijd. Enfin, voor we verloren lopen in deze weinig pacifistische beeldspraak geven we misschien beter het woord aan iemand uit de medische praktijk.

DR. KOEN DE ZEULDER «Een bom zou ik dat nieuws niet noemen, eerder een voetzoekertje.»

HUMO Waarom? Had de medische wereld dit zien aankomen?

DE ZEULDER «Pillen zijn al lang passé, tenzij voor *prutsen* als een lichte verkoudheid of een kater. De toekomst is aan de transplantatie.»

HUMO Ook bij hersenaandoeningen?

DE ZEULDER «Vooral daar! Over twintig jaar zullen kindertjes met rekenproblemen te horen krijgen: 'Ofwel neem je nieuwe hersentjes, ofwel moet je het eerste leerjaar overdoen.' Dat gaat niet over een hele set nieuwe hersenen natuurlijk, maar enkel over het rekencentrum.»

HUMO Wordt dat al in praktijk gebracht?

DE ZEULDER «Ja, bij proefdieren. Het probleem is alleen dat konijnen sowieso niet kunnen rekenen. Daarom plant men bij wijze van experiment bijvoorbeeld het huiseijk centrum van een konijn over in het brein van een koe. Dat lukt aardig, en het is een heel spektakel als je ziet hoe zo'n koe verwoed probeert een hol te graven.»

HUMO Is dat niet erg voor die beesten?

DE ZEULDER «Nee hoor, de meeste runderen slagen daar wonderwel in: de grond loswoelen met de horens, en daarna met de achterpoten de overtollige aarde wegwerken. Op een uurtje maakt zo'n beest een tunnel van tien meter, drie meter onder de grond. In vette klei duurt het hoogstens een halfuur langer. Deze nieuwe inzichten kunnen nuttig zijn om de nieuwe Oosterweeltunnel op een milieuvriendelijke manier te graven. Een bescheiden kudde flikt 'm dat op een maand. En op kleinere schaal zie ik de eerste koeien over een paar jaar verschijnen op onze bouwerven, voor de funderingen.»

HUMO En er zal iets vergelijkbaars gebeuren met alzheimerpatiënten?

DE ZEULDER «Ja, maar dat moet echt met preci-

sie gebeuren. Vorig jaar kreeg zo'n patiënte een flinke brok hersenweefsel van een weekenddode, die 's nachts tegen een boom was geknald. Voor alle duidelijkheid, en vooraleer u zich afvraagt sinds wanneer overledenen kunnen autorijden: die kerel werd pas een weekenddode nadát hij tegen die boom terecht kwam.»

HUMO En hoe waren de resultaten?

DE ZEULDER «Zeer bemoedigend! Dat oude besje was helder als bronwater in een wijnglas, ze was actief, ze kon plots weer helemaal voor zichzelf zorgen. Wel jammer dat ze er niet lang van kon genieten. Het volgende weekend is ze tegen en boom geknald, met een auto die ze van een dokter had gejat. Nadat ze was gaan dansen in een plattelandsdiscotheek. Nota bene tegen dezelfde boom! Je staat ervan versteld hoeveel een boom kan hebben.»

HUMO Wat was er dan precies misgelopen?

DE ZEULDER «Vanuit het standpunt van die boom: weinig of niets. De schors heeft er wat onder geleden, maar dat komt wel goed. De boom staat in een bocht die veel scherper is dan hij door jonge chauffeurs wordt ingeschat. Maar ja, hoe kon de arts weten wat het bochtinschattingvermogen van die oude mevrouw nog waard was? 'We kunnen maar best zoveel mogelijk vervangen, nu we toch bezig zijn,' heeft die goedbedoelende man gedacht. Met alle gevolgen vandien.»

HUMO Wat een tragisch verhaal.

DE ZEULDER «Ja, maar het kreeg toch nog een positieve wending. Want een deel van de hersenen van die vrouw werden overgeheveld naar een andere dementerende. Deze keer naar iemand die – en dat had de chirurg goed bekeken – geen rijbewijs had. En zo gaat de wetenschappelijke kennis vooruit, met vallen en opstaan. Of met tegen een boom knallen en opstaan, in dit geval.» (hm)

